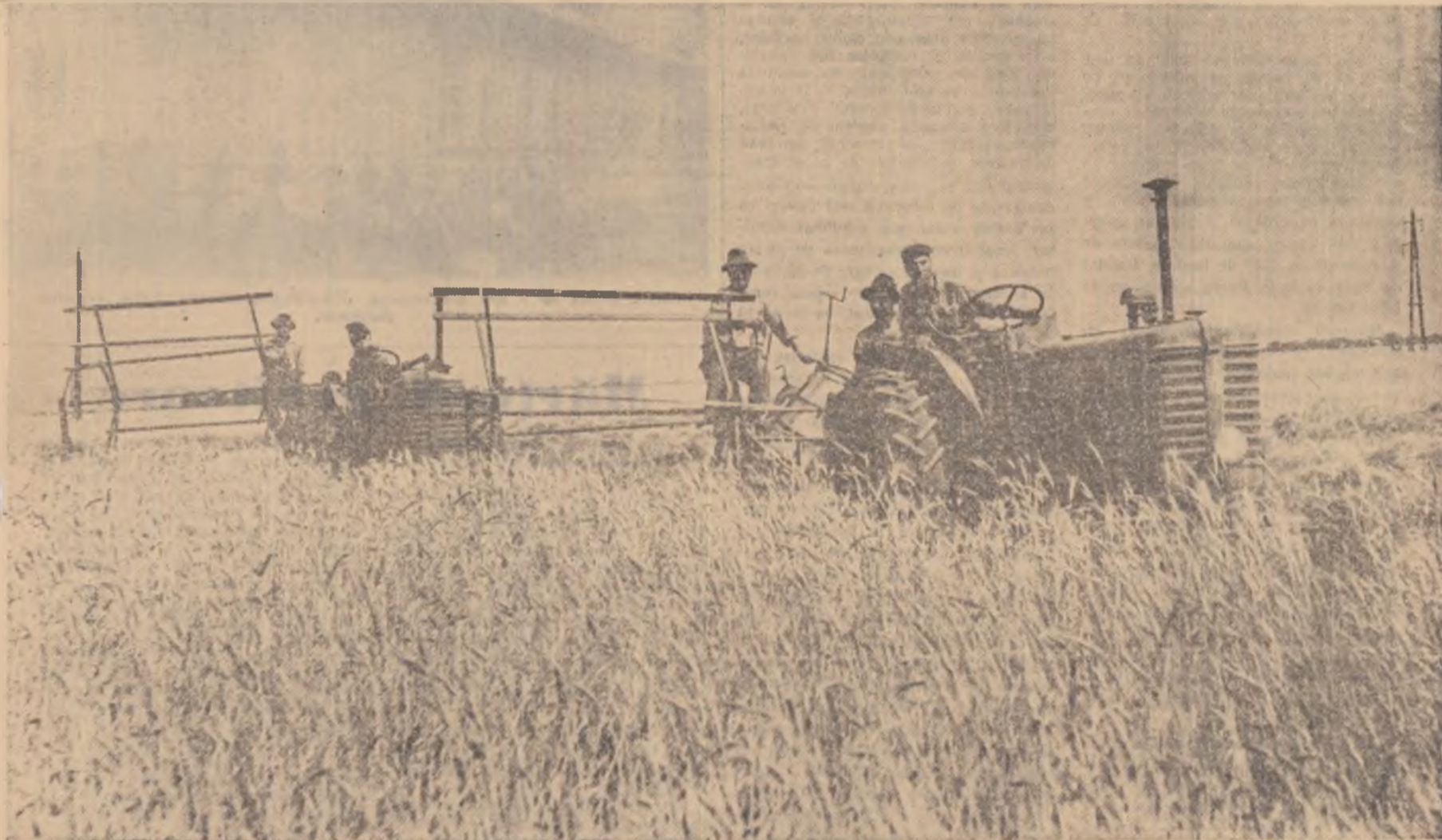

ALBINA

REVISTA SAPTAMINALA A AŞEZAMINTELOR CULTURALE

Anul 62 • Seria II • Nr. 654 • Miercuri 6 Iulie 1960 • 8 pagini — 15 bani.

Pentru a recolta la timp
şi fără pierderi, fiecare
zi bună de lucru să fie
folosită din plin

Mari şi frumoase sînt lanurile de grîu ale întorcăşişilor din comuna Daia, raionul Giurgiu. Încă din zorii zilei, cele două seceratori-legători au început recoltatul cu spor.

Muncă însufleţită pentru înlăptuirea hotărîrilor Congresului partidului

Documentele celui de al III-lea Congres al partidului nostru au fost primite de toţi oamenii muncii din patria noastră cu un entuziasm nestăvilit. Acest entuziasm se reflectă puternic în realizările obţinute în cele mai diverse domenii de activitate.

Astfel, la Bleaz, constructorii hidrocentralei „V. I. Lenin” şi-au îndeplinit cu 15 zile înainte de termen angajamentele luate în cinstea Congresului partidului. Ei au reuşit să toarne în corpul barajului 37.000 m.c. beton peste plan. Prin închiderea vanelor la baraj, Bistriţa a început să umple marele lac de acumulare. Hotărîţi să asigure ţării cantităţi sporite de metal, siderurgistii reşiţeni au dat în aceste zile, peste plan, mai mult de 200 tone fontă. Rezultate frumoase au obţinut în munca lor şi membrii brigăzilor de intervenţie de la schela petroliferă Ţicleni, care au reuşit în funcţiune, prin muncă voluntară, cinci sonde, ca şi oţelarii de la uzinele de tractoare „Ernst Thälmann” din Oraşul Stalin, care în prima săptămîină după încheierea lucrărilor Congresului al III-lea al partidului, au dat peste plan 40 tone oţel lichid de bună calitate.

Sub conducerea partidului, în anii de democraţie populară s-au înregistrat succese însemnate în industrializarea socialistă a ţării şi în ridicarea nivelului tehnic al producţiei. Înlăptuirea progresului tehnic — aşa cum se arată în recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producţiei — s-a obţinut prin construirea de fabrici şi uzine noi înzestrate cu utilaj modern, prin

reutilizarea întreprinderilor existente cu maşini agregate şi instalatii de un înalt nivel tehnic. Printre aceste construcţii se numără: secţia de furnale noi, laminorul de 650 mm., blumingul şi noua oţelărie Martin de la Combinatul siderurgic Hunedoara, oţelăria de la Reşiţa, laminorul de ţevi de la Roman, termocentralele de la Borzeşti şi Poroşeni etc.

Progresul tehnic în toate ramurile economiei naţionale se înlăptuieşte pe baza traducerii în viaţă a hotărîrilor partidului şi guvernului nostru, pe baza ajutorului multilateral acordat ţării noastre de către Uniunea Sovietică şi pe baza colaborării frăţeşti cu celelalte ţări ale lagărului socialist. Nivelul tehnic ridicat al maşinilor, agregatelor şi instalaţiilor produse în ţară sau importate a contribuit în mare măsură la creşterea de peste trei ori a producţiei industriale şi la dublarea productivităţii muncii în perioada dintre 1950—1959.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producţiei prevede noi măsuri pentru ridicarea nivelului tehnic: înfiinţarea Comitetului pentru tehnica nouă de pe lângă Consiliul de Miniştri al R.P.R., alegerea tipurilor de produse care urmează a fi fabricate în ţară şi a celor ce vor fi importate respectarea disciplinei tehnologice şi a îmbunătăţirii calităţii produselor, extinderea mecanizării şi automatizării etc.

Documentele Congresului trasează ca sarcină ca producţia globală agricolă să crească pînă la finele anului 1965 cu 70—80 la sută faţă de 1959, asigurînd un belşug de produse agro-alimentare pentru ridica-

rea continuă a nivelului de trai al populaţiei.

Este ştiut însă că sporirea producţiei la hectar este condiţională, între altele, şi de întreţinerea raţională a culturilor şi de efectuarea la timp a recoltărilor. Însufleţii de hotărîrile Congresului, muncitorii şi mecanizatorii din G.A.S.-uri şi S.M.T.-uri, membrii gospodăriilor colective, îndrumaşi şi mobilizaţi de organele şi organizaţiile de stat sub conducerea partidului desfăşoară lupta pentru obţinerea unor recolte bogate prin îngrijirea exemplară a culturilor prăşitoare şi stringerea la timp şi fără pierderi a păloaselor. Cîteva exemple, luate din multele ce se pot da, sînt edificatoare. La G.A.S. Teremia Mare din regiunea Timişoara, s-au recoltat numai în cîteva zile peste 300 ha grîu, obţinîndu-se o producţie medie de 4.000 kg. la hectar. Membrii gospodăriei colective „1 Mai” din Bistreţ, regiunea Craiova, au recoltat şi ei la timp rapiţa şi orzul obţinînd cîte 1.100 kg. de rapiţă şi 3.000 kg. orz de toamnă la hectar. Colectiviştii din Castranova regiunea Craiova, din Năvodari, regiunea Constanţa şi alţii au prăşit toate culturile de cîte trei ori.

Raportul C.C. al P.M.R. prezentat la Congresul al III-lea al partidului de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej subliniază că: „Muncitorii, ţăranii tineretului manifestă o mare sete de carte, de cunoştinţe, de frumos. Este de datoră sindicatelor, organizaţiilor de tineret şi a altor organizaţii obşteşti, a sfaturilor populare şi a organelor Ministerului Învăţămîntului şi Culturii de a folosi din plin puternicul instrument de educaţie socialistă pe care-l reprezintă aşezămintele de cultură şi artă, a organiza în fiecare club, cîmîn, casă de cultură o activitate

bogată şi atrăgătoare, avînd o sferă de cuprindere din ce în ce mai largă”.

În cadrul acestui amplu proces de dezvoltare a conştiinţei socialiste, de lichidare a spiritului individualist şi de formare a spiritului colectivist la oamenii muncii de la sate în special, un rol de seamă revine muncii culturale de masă ce se desfăşoară în casele rationale de cultură, cămine culturale, colţuri roşii şi biblioteci. Acum, cînd pe ogoarele patriei se dă bătălia pentru stringerea la timp şi fără pierderi a recoltei, munca culturală la sate se duce pentru mobilizarea şi antrenarea lucrătorilor de pe ogoare la realizarea în condiţii optime a acestei acţiuni. Succese însemnate au obţinut în această direcţie căminele culturale din Grîndu şi Gîrbovi, regiunea Bucureşti, din Leordeni, regiunea Piteşti, Dragalina, raionul Birlad şi altele. Căminele culturale din Grîndu şi Gîrbovi, de pildă, au întocmit din vreme un plan amănunţit de muncă pe tot timpul verii. S-au împărţit sarcini concrete pe oameni, care vor răspunde de diferite acţiuni ce se vor organiza la cîmîn sau pe ariile de trefier.

Congresul partidului nostru a înarmat pe oamenii muncii cu un mare program de luptă şi muncă, a căruia înlăptuire constituie cauza scumpă a întregului popor muncitor. Strîns uniţi în jurul partidului şi guvernului, oamenii muncii din patria noastră dovedesc prin succesele obţinute în toate domeniile de activitate că păşesc cu elan sporit la muncă creatoare pentru transpunerea în viaţă a tuturor sarcinilor izvorite din hotărîrile Congresului al treilea al Partidului Muncitoresc Român.

128

Muncă rodnică

Nu de mult, gospodăria agricolă colectivă „Flacăra Roșie” din Variaș, raionul Sînnicolaul Mare, a împlinit zece ani de existență. Și cite lucruri frumoase nu au înfăptuit în acest timp colectivității din acest colț de țară!

Puțini la început (în 1950 au fost doar 74 de familii de colectivști cu 341 de hectare), dar hotărâți să pună cu toți umărul pentru a întări și dezvolta gospodăria lor colectivă, pentru a-și face viața mai înfloritoare, colectivștii au izbutit ca prin exemple vii să demonstreze tuturor locuitorilor din comună superioritatea lucrării în comun a pământului. Acum, în colectivă din Variaș sînt 1004 familii de colectivști cu 4340 de hectare. Fondul de bază va fi la finele acestui an de 5.014.118 lei.

Muncind ogoarele fără haturi cu tractoarele și după metodele științei agrotehnice înaintate, colectivștii din Variaș au obținut an de an recolte tot mai mari la hectar. În anul 1959, de exemplu, de pe cele 1525 ha însămînțate cu griu, ei au realizat o producție medie de 2000 kg la hectar, la cultura orzului — 2949 kg la hectar, iar la sfecla de zahăr — 29.739 kg/ha. Acestea au dus, bineînțeles, și la creșterea veniturilor bănești ale gospodăriei. Numai din valorificarea plantelor tehnice s-a realizat în 1959 un venit de 5.742.139 lei. Tot în anul trecut ferma zootehnică a adus un venit de 737.000 lei. Anul acesta, venitul de la ferma zootehnică va spori la 1.380.000 lei.

Ferma zootehnică, sursă sigură de sporirea veniturilor colectivei, s-a mărit simțitor. Astăzi, colectivă din Variaș are 190 vaci cu lapte, 824 porci 1016 oi, 645 găini și peste 4300 de pui. Au sporit simțitor și veniturile realizate personal de colectivști. Acest lucru se reflectă concret prin cele 105 case noi, 410 aparate de radio, 32 de motociclete și motorete, peste 500 de biciclete, mașini de cusut, garnituri de mobilă și alte bunuri cumpărate în ultimii ani de către colectivști. De pildă, Inovon Giura, muncind în gospodărie, a obținut venituri din care și-a construit o casă nouă cu trei camere, bucatărie

și cămară, și-a cumpărat motocicletă, mobilă nouă, radio.

Tirlea Dumitru, Ianco Milan, Coman Simion, Meșter Ioan și alții, care au slujit multă vreme pe la chiaburi, azi organizează și conduc cu pricepere munca în cadrul secțiilor, a brigăzilor și echipelor din colectivă. Zece de colectivști au copiii la învățătură în școli medii și facultăți. Lumina electrică, căminul cultural, biblioteca sătească, centrul de radioficare, dispensarul medical cu casa de naștere, grădinițele de copii, cinematograful și cele șapte camioane cumpărate de colectivă sînt dovezi că la Variaș viața s-a schimbat simțitor. Anul trecut colectivștii au primit produse și bani în valoare de 32,43 lei la zi-muncă. Iar anul acesta suma împărțită, numai în bani, va fi de 19 lei la zi-muncă.

Pornind de la aceste realizări, colectivștii s-au angajat ca în acest an și în următorii 2—3 ani să realizeze pînă la 3.000 kg griu, 4.500 kg porumb boabe, 35.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

— Avem toate condițiile asigurate, spune tovarășul Vlașcici Dușan, președintele colectivei, ca încărcătura de animale la suta de hectare, să fie de cel puțin 30 taurine din care 17 vaci cu lapte, 58 capete de porcine din care 10 scroafe și 360 de păsări, astfel ca la sfîrșitul anului 1963 sectorul zootehnic al gospodăriei noastre să crească la 1140 taurine, 3204 porcine și să livrăm statului, pe bază de contract, cel puțin 4000 kg carne la suta de hectare. Vom obține astfel un venit anual de peste 2.400.000 lei. Angajamentele luate se referă și la reducerea prețului de cost al construcțiilor care să nu depășească 1500 lei pe cap de vacă, 230 lei pe cap de scroafă cu porci și 15 lei pe cap de oaie. În acest scop, vor fi folosite resursele locale și munca voluntară a colectivștilor.

Înfăptuirile de pînă acum ale colectivștilor din Variaș ne dau certitudinea că ei vor îndeplini cu cinste toate angajamentele amintite mai sus.

I. SBIRCIU
corespondent voluntar

Noua școală de 7 ani din comuna Mihai-Bravu, raionul Vidra, regiunea București.

Mărturii grăitoare

„Cu partidul nostru-n frunte
Creștem bucurii, un munte”.

Versurile acestea, extrase dintr-o poezie populară, reflectă lapidar, dar deosebit de concludent sentimentele poporului față de partidul nostru, față de înfăptuirile realizate în anii de după eliberare. Avem tot temeiul să ne bucurăm, să fim mîndri de timpul în care trăim. Cresce sub ochii noștri oamenii noi. Se construiesc mereu fabrici și uzine și tot mai multe case pentru locuți. Nivelul nostru de trai material și cultural crește mereu.

Toate acestea sînt oglindite zilnic și în scrisorile sosite la redacție de la oamenii muncii din diferite colțuri de țară.

... Pîrșcoveni, este o comună ca multe altele din raionul Balș — ne scrie, de pildă, tovarășul Carol Bora din Craiova. Locuitorii acestei comune au fost și ei crunt exploatați, pe vremea regimului burghez-moșieresc de către moșierii: Izvoranu, Cupuzaru, Pîrșcoveanu și alții, care se aciuaseră ca lipitorile pe aceste meleaguri. Dar anii grei au trecut. Acum acolo unde se aflau cîndva conacele boierești sînt lăcașuri de cultură. Intinderile de sute de hectare, stăpînite odinioară de moșierii, sînt astăzi proprietate colectivă. E greu să recunoști astăzi Pîrșcovenii.

Casele nu mai sînt dărăpănate. Au dispărut patele și trestia după acoperișuri, iar locul lor a fost luat de țiglă. Pîrșcovenii de azi e un adevărat orașel. Pe ulițe ca și în casele oamenilor luminează becurile electrice. În comună s-a construit un cămin cultural, unde se desfășoară o rodnică activitate. Brigada artistică și echipa de teatru au prezentat, numai în ultimul timp, zece de spectacole care s-au bucurat de aprecierea cetățenilor. În comună există un cinematograf sătesc, o bibliotecă cu 3500 de volume, un dispensar medical și alte construcții de interes obștesc. Școlile de 7 și de 4 ani sînt frecventate de peste 350 de elevi. Gospodăria colectivă și cele cinci întovărășiri agricole existente asigură țăranilor muncitorii un trai din ce în ce mai îmbelsugat.

... Despre realizările din raionul Gurahonț, regiunea Orașia, ne scrie tovarășul Vitalie Munteanu.

Înainte vreme, satele de la poalele Munților Codrului — ne scrie corespondentul nostru — li se spunea „țara sărăciei”. Oamenii din aceste locuri plecau cu „mirtoagele și cu cocluțele” să vîndă mături de tufă, oale și alte produse pentru a se întoarce acasă cu cîteva bradli de griu și porumb. La o nci sale exista o școală cu un singur învățător.

În anii noștri și așezările de pe aceste meleaguri au cunoscut transformări radicale. La îndemnul partidului, oamenii muncii din fostă „țară a sărăciei” au pornit să transforme satele lor în sate bogate, cu școli, cămine culturale, cinematografe, dispensare, cluburi, biblioteci etc. La Sebiș, de pildă, s-a început de curînd construirea unei școli medii cu două etaje. În Chișindia, țăranii muncitorii au transportat, în cadrul contribuției în muncă, 4192 m.c. pietriș pentru întretinerea unei porțiunii de drum de 12 km. La Birsa a fost terminată în roșu construcția dispensarului medical.

...Lupu Alexandru e unul din colectivștii din Oasele, raionul Bujoru, ne informează tovarășul Mareu Negreanu din Galați. Cu cîteva timp în urmă Alexandru Lupu a avut o mare bucurie. Prin grija partidului și guvernului, fiul său Ionel a fost trimis la studii în Republica Democrată Germană. Peste cîteva ani el își va termina studiile și se va întoarce în patrie. Lupu Ionel, fiul de țăran colectivist, își are asigurat un viitor fericit. Putea visa la o asemenea fericire în trecut Alexandru Lupu, tatăl tinărului nostru Ionel? Fără îndoială că nu.

Acum fiilor de muncitorii și țăranii muncitorii le sînt deschise larg porțile viitorului. Ei pot să învețe în școlile și institutele de toate gradele și să se ridice pe culmile cele mai înalte ale științei. Nimic nu le mai stă împotrivă. Totul le aparține. Viitorul fericit le surde în față.

LAZĂR SIMION

Rauluc P. Teodor — Trușești-Suceava. Poeziile trimise de dvs., așa cum arătați și în scrisoarea ce le însoțesc, abordează subiecte izvorîte din realitatea zilelor noastre. Acesta-i un lucru bun care atestă orientarea

dvs. justă în alegerea tematicii, însă nu suficient ca ceea ce ne-ați trimis să fie publicabil. Nu ajunge ca să scrieți versuri despre viața nouă din patria noastră, ci ele trebuie realizate la un nivel artistic corespunzător. Or, din acest punct de vedere poeziile trimise păcătuiesc prin platitudină, lipsă de fior poetic și prin simplism, fără a mai vorbi de rimele forțate și artificiale create care abundă din plin în încercările dvs. poetice. Acestea sînt motivele pentru care nu v-am putut publica versurile trimise, pe care le numim „creații de bază”.

Creдем că primele insuccese nu trebuie să vă descurajeze. Sînteți încă foarte tînăr și, muncind cu perseverență pentru cultivarea talentului pe care incontestabil că-l aveți, veți reuși ca în viitor să ne trimiteți poezii mai bune pe care le vom publica cu plăcere.

Cînd veniți pe la București, așa cum ne anunțați că intenționați să faceți, treceți și pe la redacția noastră ca să stăm de vorbă mai pe-ndelete. Atunci vom putea lămurii împreună toate problemele ridicate în scrisoarea trimisă recent redacției.

Nicolae Munteanu — Onișcani-Roman. Poezia „Partid lubit” dovedește că stăpîniți în mare măsură arta versificației. Ea cuprinde o serie de imagini reușite. Cele mai izbutite ni se par următoarele două strofe pe care le reproducem în întregime:

Pe cîmp, în munți, pe ape, în orice colț al țării
Se vede pretutindeni voința ta de fier.
Din Dunăre la Someș, din munți la țărnul mării
Văd patria-mbrăcată în strai de șantier.

Stăpin al vieții noastre, braț vajnic și puternic
Ești forța neclintită ca stîncă de granit
Ai spalberat din țară cumplitul întuneric
Și-ai împinzit în țară lumina, partid lubit.

Mai scrieți-ne.

POSTA REDACȚIEI

izbutite, neconvingătoare.

Ne-a plăcut începutul poeziei, pe care-l reproducem mai jos:

Privește agronomul la marea aurie
Și ochii-i joacă-n ape de-o caldă bucurie.
Jur împrejur se-ntinde lanul de griu bogat
Frumos, precum în ceasuri tîrzii el l-a visat
Pășește rar și-ascultă la foșnetul de griie
Iar spicele bălane pe față îl mingie.

D. I. Măniceanu — Cîmpulung-Muscel. Deși ne scrieți pentru prima oară, ne bucură faptul că încercările dvs. se integrează în tematica revistei noastre. Poeziile trimise mai trebuie lucrate, șlefuite. Unele rime sînt banale. Prea multe repetări de cuvinte și imagini artificiale create. Se cere mai multă claritate în exprimarea ideilor. Un studiu mai asiduu al clasiceilor poeziei noastre și a celor mai buni poeți contemporani v-ar fi de un real folos pentru cultivarea talentului dvs.

Romanița Predescu — Colonești-Bacău. Reportajul dvs. „Au pus friu apelor” este bine scris. Frazele sînt armonios construite și o serie de imagini sînt izbutite. Păcat însă că v-ați oprit foarte puțin (10 rînduri de manuscris) asupra episodului principal: munca oamenilor pentru construirea digului care să stăvilească furia apelor. Or, tocmai asupra acestui fapt ar fi trebuit să insistați mai mult, el constituind, în ultimă analiză, pivotul întregului reportaj. Mai greșiți apoi și atunci cînd nu ne scrieți concret unde s-a desfășurat acțiunea. Noi v-am recomanda să reveniți asupra reportajului. Să insistați mai mult asupra oamenilor care au muncit pe șantierul deschis. În felul acesta avem convingerea că ne veți trimite un reportaj bun, care va putea vedea lumina tiparului.

Sarcina principală în domeniul producției agricole este sporirea considerabilă a producției de cereale, mai ales de grâu și de porumb...

(Din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al P.M.R.)

A început RECOLTATUL

Mai mult ca oricând oamenii se pleacă acum peste lan, frământă spicele în palmă și-ncearcă bobul. E în pirgă. Recoltatul poate începe. E semnalul care pune în mișcare mii de mașini și brațe. Stabilirea momentului recoltării e un lucru deosebit de important mai ales în acest an când din cauza ploilor perioada coacerii s-a scurtat. Sarcina specialiștilor este să controleze starea de vegetație a fiecărui lan și pe măsura în care acesta s-a pirguit să hotărască momentul recoltării.

De acum începând, fiecare minut e deosebit de valoros. Cu cât secerișul se face mai repede, cu atât e câștigul mai mare. O socoteală simplă arată că reducând perioada de seceriș cu 4-6 zile se câștigă un plus la hectar, (prin evitarea pierderilor desigur), de 160-180 kg. boabe. Cite piini înseamnă oare 180 kg. grâu de pe un hectar? Dar de pe atâtea mii de hectare? Ele sînt câștigate astfel și aduse de pe cîmp pe masa plugarului.

În acest an condițiile în care se desfășoară recoltatul sînt deosebite față de alți ani. Este probabil că în perioada recoltatului să plouă. Aceasta va scurta timpul de recoltare, determinînd executarea, în zilele cu timp frumos, a unui volum mai mare de lucrări.

Intr-un timp mai scurt ca de obicei în raionul Fillmon Sîrbu s-au recoltat 142 ha. grâu și 656 ha. orz.

Colectiviștii din comuna Bălăceanu, regiunea Pitești, au recoltat întreaga suprafață de orz în două zile. Firește că recoltatul nu se poate desfășura rapid dacă totul, absolut totul, nu e pus la punct. Adică: transportul cerealelor la arși ca și munca aici bine organizată, mașinile și agregatele în bună stare de funcționare, spațiile de depozitare a cerealelor pregătite etc.

Colectiviștii din comuna Checea, raionul Jimbolia, au recoltat în primele ore de lucru grâu de pe o suprafață de 44 ha. Ei au avut asigurate din timp toate condițiile pentru un astfel de rezultat.

Culesul comportă măsuri pregătitoare îndeobște cunoscute. Mai mult ca oricând însă, recolta bogată din acest an cere o atenție în plus.

G.A.S. din Rm. Sărat a recoltat de pe o suprafață de 10 ha. aproape 6.000 kg. orz de pe fiecare hectar, iar G.A.S. Teremia

Mare (Timișoara), a realizat în medie 4.000 kg. grâu/ha. Producția medie de grâu de pe suprafețele recoltate pînă în prezent în gospodăriile colective din Timișoara trece de 2000 kg./ha. Batozele, combinele au, așadar, mult de lucru. Pentru ca să funcționeze cu întreaga lor capacitate nu trebuie să le lipsească piesele de schimb, carburanții. Această grijă de căpetenie a mecanizatorilor. Dar o recoltă bogată naște griji în plus și în privința depozitării. E necesar un spațiu mai mare și, firește, bine pregătit.

Dacă în acest an se obțin producțiile, de care am amintit, (și nu-i decît începutul), aceasta se datorește în bună măsură faptului că pe aceste terenuri au fost executate încă din anul trecut arăturile de vară, lucrare de bază pentru asigurarea belșugului recoltei viitoare. Experiența înaintată a dovedit că pentru a obține recolte mari la toate culturile e necesar ca imediat după recoltare să pregătim ogorul pentru culturile următoare. Pentru ca lucrarea aceasta să nu întârzie, e nevoie de o împărțire chibzuită a forței și mijloacelor de muncă.

Sprîjinul pe care S.M.T. îl acordă unităților socialiste agricole e acum mai mare ca oricînd. Gîndindu-ne însă cite treburi sînt de făcut în scurtul timp pe care-l avem la îndemînă, e necesar să nu așteptăm totul de la S.M.T. și să mobilizăm în această importantă campanie toate mijloacele care ne stau la dispoziție. Cu atât mai mult cu cît în acest timp trebuie executate și lucrările de întreținere la culturile firzilor.

Stringerea la timp și fără nici o pierdere a recoltei din acest an e o sarcină a tuturor oamenilor muncii de la sate, a întregului popor muncitor. Să răspundim prin gazetele de perete, foi volante, prin variatele forme ale activității artistice-culturale, experiența înaintată în campania de recoltare, numele și metodele fruntașilor, să facem din ele un bun al tuturor celor care muncesc la strînsul roadelor acestui an. Aceasta va asigura, pe lângă ceilalți factori amintiți, succesul recoltării. Iar succesul acesta va fi o primă și mare contribuție adusă de oamenii muncii din agricultură la îndeplinirea sarcinilor stabilite de cel de al III-lea Congres al partidului nostru.

La G.A.S. Roșia, se recoltează varza timpurie. Peste 2000 kg. de varză iau zilnic drumul piețelor Capitalei.

Însemnări dintr-o Gospodărie Agricolă de Stat

CHEZAȘIA SUCCESURILOR VIITOARE

Dezbaterile au ținut pînă în tirziul nopții. Oamenii din conducerea secțiilor și brigăzilor din gospodăria de stat Agigea făceau calcule, apoi cereau cuvîntul pentru a face propuneri. Într-un cuvînt participau la discuții cu multă însuflețire. Problema mult dezbătută era calea cea mai scurtă și mai bună pentru îndeplinirea sarcinilor ce le reveneau din prevederile documentelor Congresului.

Directorul gospodăriei, tovarășul Vlad Ion, ciocăni cu tocul ochelarilor în cana cu apă ce se afla pe masa de lucru și începu:

— Noi nu sîntem o gospodărie oarecare, ci o unitate preorășenească, a cărei sarcină principală este să producă o cantitate sporită de produse agroalimentare pentru aprovizionarea orașului Constanța și a litoralului în timpul verii. Iată de ce trebuie ținut seama.

Cifrele puse în fața lor de

către conducerea gospodăriei, cu atîta claritate, bazate pe o temeinică analiză, îi făceau pe toți participanții să reia din nou calculele și să tragă singuri concluziile asupra dezvoltării gospodăriei. Spre miezul nopții, pe filele de hirtie din fața directorului se așternuseră sumedenie de cifre care au devenit sarcini de plan realizabile în primii trei ani. Astfel, în sectorul zootehnic, va avea loc o sporire însemnată atât a efectivelor de animale cît și a producțiilor de lapte, carne, ouă etc.

Așa, de pildă, s-a constatat că este pe deplin realizabilă sporirea numărului de vaci cu lapte de la 450 în 1960, la 1.000 de capete în 1963, creșterea anuală fiind de aproximativ 200 capete. Producția de lapte va crește de la 2.900 litri pe cap de vacă furajată, la 3.500 litri. Se va ajunge ca la fiecare sută de hectare să se producă 1.500 hectolitri lapte față de 569, cît este în prezent. Și aici creșterea de la an la an va fi de circa 400 hl.

Creșcătorii de păsări și-au spus și ei cuvîntul, după care s-a trecut la definitivarea propunerilor. Calculele au dovedit că pînă în 1963 gospodăria va putea ajunge la 10.000 găini, care vor produce 1.600.000 ouă, adică cu 1.300.000 bucați mai mult față de anul curent. În anul 1963 se vor crește aici un număr de 50.000 bucați de pul pentru consum.

Pentru aceasta, în anul ce urmează se va da o atenție mai mare dezvoltării bazei furajare, se vor extinde culturile cu lucerna irigată prin aspersiune, iar în 1963 gospodăria va produce 35.000 tone porumb siloz, asigurînd condițiile optime pentru hrănirea vacilor cu lapte.

Cifrele prezentate în ședință, spre dezbateri, au fost susținute cu multă însuflețire de către toți cei prezenți.

— Ne angajăm — spunea mecanizatorul Malacu Dumitru, șeful brigăzii Nr. 1 de mecanizare completă, să terminăm recoltatul celor 900 hectare păioase în 7-8 zile organizîndu-ne munca pe schimburi, întreprinînd bine mașinile, efectuînd recoltarea fără pierderi.

Angajamentul lui a fost susținut și de ceilalți trei șefi de brigadă: Marchidan Ion, Jurovlea Ion și Bălan Traian. În adunarea deschisă a organizației de bază, mulgătorii și brigadierii din sectorul zootehnic s-au angajat ca sarcinile de perspectivă elaborate de consiliul gospodăriei să fie îndeplinite și depășite. Este posibil — spuneau oamenii — și depinde numai și numai de noi să le îndeplinim.

T. NICOLAE

președintele comitetului executiv al statului popular raional Mizil

PETRE ZBIRLEA

Redăm agriculturii NOI TERENURI

În Raportul prezentat la cel de-al III-lea Congres al partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arăta că: „realizarea pe întregul teritoriu al țării a lucrărilor de îmbunătățiri funciare, folosirea rațională a apelor pentru irigarea unei suprafețe de două milioane de hectare, vor asigura condiții pentru sporirea însemnată a producției la hectar și atenuarea efectelor nefavorabile ale secetei”.

Pentru a traduce în viață linia partidului, în raionul Mizil se desfășoară cu avînt munca pe șantierul de îmbunătățiri funciare.

Lucrările de pe cele patru șantiere vor duce la îmbunătățirea fertilității solului pe o suprafață de peste 4.000 hectare și la redarea completă pentru

agricultură a unei suprafețe de peste 1.000 hectare.

În afara celor patru canale de desecare ce dețin un volum total de lucrări de peste 253.000 m.c., din care peste 186.000 m.c. se vor executa prin muncă patriotică, pe teritoriul raionului se vor mai face trei lacuri de acumulare. Apele captate de cele trei lacuri de acumulare, pe lângă faptul că vor crea condiții prielnice pentru înființarea unor eleștee care vor fi populate cu pești, vor mai servi ca sursă principală pentru irigarea a peste 1.500 hectare teren, suprafață pe care plantele agricole se vor putea cultiva în condiții agrotehnice superioare.

Vorbînd despre rezultate bune, amintim și comuna Greceanca. Din volumul total de 8.946 m.c.,

sătenii au executat în 80 de zile peste 4.500 m.c. Iată exemple care grăiesc de la sine despre dragostea cu care oamenii muncii se străduiesc să facă pămîntul tot mai fertil.

Pe șantierul Cireșanu, cetățenii din comuna Amaru, conștienți pe deplin de marile avantaje ce le oferă executarea unor astfel de lucrări, au venit în număr de 1.500 și au făcut un volum de lucrări de peste 3.200 m.c., terminînd astfel de săpat întreaga porțiune ce le-a fost repartizată.

O contribuție importantă la executarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare o aduc gospodăriile agricole colective din cadrul raionului, care și-au organizat munca pe brigăzi și echipe. De exemplu, colectiviștii

din Amaru și din Dulbanu au executat în această perioadă peste 1.200 m.c. săpături.

Șirul exemplurilor poate fi continuat pe multe file. Ceea ce se desprinde însă ca un fir roșu, este faptul că în raionul nostru sînt suficiente forțe pentru executarea într-un timp scurt a lucrărilor de îmbunătățiri funciare.

Este necesar ca membrii comitetelor executive ale sfaturilor comunale să-și îndrepte tot mai mult atenția către mobilizarea unui număr mare de oameni care să contribuie din plin la realizarea lucrărilor ce le-au fost repartizate. Pînă acum locuitorii raionului Mizil, prestînd lucrări de îmbunătățiri funciare, se pot mîndri că au adus bugetului republican o economie de 3.648.000 lei, din care 648.000 lei valoarea muncii prestate și 3.000.000 lei valoarea surplusului de produse ce se va obține pe suprafețele scoase de sub pericolul inundațiilor.

Acest succes constituie un imbold pentru ca și pe viitor să redăm agriculturii noi terenuri, îndeplinind astfel mărețele sarcini trasate de Congresul al III-lea al partidului. În perioada de vară, țărani muncitori din raionul Mizil muncesc pentru a strînge recolta la timp și fără pierderi. Ei și-au organizat munca în așa fel încît să poată continua și lucrările de îmbunătățiri funciare, care vor aduce o sporire a viitoarelor producții agricole.

Țărani muncitori lucrînd pe șantierul de la Sarata

Corul mixt româno-german din comuna Noerich.

CENTENARUL CORULUI DIN NOERICH

Frohlich Ion, un om cu părul înărunțit, înalt, cu ochii negri, plini, de voce bună, ieși pe poartă și o apucă agale pe ulița ce dă în inima satului. În clipele acestea, în minte i se imbulzeau sumedenite de amintiri, unele mai îndepărtate, altele de curînd trăite.

...Era prin anul 1920. Se-ntorcea, pe-nserate, acasă. Mergea de unul singur și cînta cu voce tare, așa cum e obiceiul flăcăilor din partea

mai mare. În Noerich a luat ființă căminul cultural „23 August” care a organizat și găzduit numeroase manifestări artistice. În formația corală, alături de vechii coriști, au venit tineri ca: Ion Zlatea, Schneider Ecaterina, Simion Banea, Schuster Erika și mulți alții. Astăzi corul numără peste 100 de persoane, români și germani, înfrății în muncă și în cîntec.

Frohlich Ion ajunsese în centrul satului. Firul amintirilor se întrerupsese. În față-l se întindea marea de oameni veniți din satele învecinate, din numeroase orașe și comune din regiune, să asiste la manifestările artistice organizate cu prilejul sărbătoririi a 100 de ani de la înființarea corului din Noerich.

Festivitatea începe. Privirile tuturor sînt ațintite înspre tribuna pe fundalul căreia sînt scriși cu cifre mari anii: 1860—1960.

Ascultînd prezentarea făcută de directorul căminului cultural cel peste 5.000 de spectatori și artiști amatori veniți din toate colțurile regiunii, parcurg împreună cu sătenii din Noerich filele cronicii care înglobează activitatea corului depusă în decurs de 100 de ani. Să ne oprim asupra celorva file din această cronică care îngeminează strădania și rodnica activitate desfășurată de corul din Noerich după 23 August 1944.

Alături de întregul nostru popor muncitor și țaranii din Noerich au pornit, la îndemnul partidului, pe drumul unei vieți noi, fericite. Repertoriul corului s-a îmbogățit an de an cu cîntece despre munca nouă, avîntată, înfrățită a oamenilor muncii din țara noastră pentru construirea socialismului. Cînd în Noerich s-a început munca pentru înființarea unei gospodării colective, coriștii, alături de artiștii amatori, au adus și ei o contribuție prețioasă la lămurirea țăranilor. În repertoriu au fost incluse cîntece noi ca: „În gospodărie”, „Vino în gospodărie”, „Cîntec de muncă”, „Hora colectivizării” etc., iar numeroși coriști s-au înscris printre primii în gospodăria agricolă colectivă. În anul 1959, comuna Noerich a fost în întregime colectivizată și coriștii sînt mîndri că la această însemnată reali-

zare au avut și ei pîrticica lor de contribuție.

Corul mixt româno german din Noerich deschide programul artistic. Frohlich Albert, dirijorul corului, ridică bagheta și melodia cîntecului: „Steagul partidului” se revărsă năvalnic peste sutele, peste mîlle de spectatori. Rînd pe rînd, corul interpretează cîntecele: „Patria mea”, „Tineret liber”, „În gospodărie”, „La secerat” etc. Ropotele de aplauze ce însoțesc fiecare cîntec răsplătesc priceperea și buna pregătire a coriștilor. Abia s-a pierdut ultimul ecou al cîntecelor că brigada artistică a căminului cultural din Noerich a și urcat pe scenă pentru a prezenta programul festiv închinat aniversării a 100 de ani de la înființarea corului.

La sărbătorirea corului din Noerich au participat peste 1500 de artiști amatori din regiunea Stalin. Cele mai bune formații din regiune au prezentat pe scenele amenajate pe pitorescul Deal dintre VII, interesante și instructive programe artistice. Am întîlnit aici pe coriștii uzinelor „Ernst Thälmann” din Orașul Stalin, pe cunoscuții coriști din Săliște, pe renumiții dansatori din Dăișoara și formațiile comunelor învecinate care au ținut să sărbătorească, alături de țaranii din Noerich, centenarul corului.

Pentru rezultatele frumoase dobîndite în activitatea cultural-artistică, corul căminului cultural din Noerich a fost distins de Prezidiul Marii Adunări Naționale cu Ordinul Muncii clasa III-a. De asemenea, 11 coriști au primit Medalia Muncii, iar alții 21 membri ai corului li s-a decernat insigna de fruntaș în munca culturală.

Deși festivitatea centenarului se terminase, preluțind în sat, înfilneai aceeași animație și vîloșie. Într-un grup l-am văzut din nou pe Frohlich Ion. Mergea împreună cu Ion Avram, și cu cea mai veche coristă Frohlich Maria. Fredonau cu toții cîntecul: „La noi în gospodărie”. Am zărit atunci pe plepturile lor strălucind Medalia Muncii, înalta prețuire a activității artistice pe care o depun împreună de ani și ani de zile.

OVIDIU MARALOIU

Mîlle de spectatori urmăresc suita de dansuri prezentată de echipa din Dăișoara, raionul Rupea.

...Și acum, la faza regională...

Vestea a făcut în grabă ocolul comunei: artiștii din Stîncești dobîndiseră un succes care le făcea cinste; la faza raională a Festivalului „Ion Luca Caragiale”, echipa lor de teatru fusese socotită cea mai bună din tot raionul Botoșani.

Aveau de ce să fie mulțumite învățătoarele Maria Gherasim și Aurelia Rotaru, instructoarele echipei. Cît despre artiștii amatori, ce să mai vorbim. Și cei tineri, și cei mai în vîrstă se bucurau deopotrivă.

De atunci trecuseră trei săptămîni. Artiștii amatori din Stîncești le plăcea să-și amintească mereu de succesul de la faza raională, de aplauzele și felicitările de atunci. Bucurie azi, bucurie mâine, zilele treceau una cite una și lucrul cel mai principal, adică pregătirile în vederea participării la faza regională erau amîinate fără nici un motiv de la o săptămîină la alta. Așa au mers lucrurile pînă într-o după amiază, cînd artiștii din Stîncești au primit un oaspete prețios. Era tovarăsa Ortansa Țerineanu, directoarea casei raionale de cultură din Botoșani. Cînd le-a spus pentru ce venise, oamenii s-au privit între ei, ușor descumpăniți.

— Adică... va să zică... noi... Să jucăm piesa chiar acum, spuneți?

— Da, acum. Ce vă prinde mirare? Aș vrea să văd ce progrese ați făcut, de la faza raională.

S-au codit ei ce s-au codit, dar pînă la urmă n-au avut încotro. S-au adunat cu toții la cămin — a venit și Paraschiva Butnaru, și Alexandru Iliescu, funcționar la sfatul comunal, interpretul lui Costache Dorobăț, și utemiștii Alexandru Neofit, Gheorghe Dompăr, Constantin Chisăliță, Maria Bunea și Otilia Constantinescu — au montat decorul și au ridicat cortina. Luau aceeași piesă care, cu trei săptămîni mai înainte, se bucurase de atîta succes la Botoșani. Pe scenă se aflau aceeași interpreți, dar dacă te luai după cum se mișcau pe scenă, parcă ar fi fost alții. Gesturile lor erau mai puțin firești, replicile se lăsau așteptate, urechile le erau ciulite către coltul unde se afla suflerul.

— Ei, vouă v-a plăcut? — i-a întrebat, la sfîrșit, directoarea casei de cultură.

— Ce să mai spună și ei? Bineînțeles că nu le plăcuse.

Leția ce au primit-o în seara aceea i-a durut, dar le-a fost de folos.

A doua zi, pe înserat, s-au întîlnit din nou la cămin. Și de atunci, în fiecare săptămîină au loc cite două repetiții. Vine să-i ajute și instructorul casei de cultură. Acesta a stat mult de vorbă cu învățătoarea Maria Gherasim.

— Iți mai amintești, tovarășă instructor, — a întrebat-o el — care a fost lipsa principală asupra căreia v-au atras atenția membrii comisiei?

— Da... Ni s-a spus că n-am reușit să asigurăm un ritm crescînd de interpretare, că spectacolul nostru lîncezește spre sfîrșit, acolo unde tocmai ar trebui să crească în intensitate.

Instructorul aducea și unele explicații...

— Oamenii noștri vin la repetiții seara tîrziu, unii direct de la cîmp. La primele scene sînt mai atenți, ascultă și urmează indicațiile mele. Apoi încep să dea semne de oboseală, nu mai rețin ce le spun. Și asta se întîmplă tocmai spre sfîrșitul repetițiilor, cînd pregătim ultimele scene.

Instructorul casei de cultură a zîmbit. Găsisese cauza... iar leacul îl avea la îndemînă.

— De ce e neapărată nevoie să repetați întreaga piesă în fiecare seară. Mai bine ați face să o împărțiți în două, trei părți și să vă ocupați pe rînd, în cite-o repetiție doar de citeva scene. Apoi, după ce o să vă dați seama că toate scenele sînt la fel de bine pregătite, puteți să reluați repetițiile cu piesa întreagă, pentru ca să le dați o înlăunțuire firească. Credeți că v-ar fi greu să lucrați așa?

— Ba dimpotrivă.

Au făcut așa cum li s-a spus. Și într-adevăr, totul a început să meargă mai bine.

Acum citeva zile, directoarea casei de cultură a venit din nou în comuna lor, oamenii n-au mai dat din colț în colț. Ba chiar instructorul a întrebat-o pe tovarăsa Țerineanu:

— N-ați vrea să vedeți iarăși piesa noastră?

— Aceasta a zîmbit:

— Lasă că am s-o văd în septembrie, la faza regională.

Știa ea ce știa...

TRAIAN LALESCU

Peste citeva

Cine a văzut încărcate cu miezul zilelor lînderele fără lui Sinnicolaul uita ușor. În zi ca se deslășoia pe de colectîndeni la cîmp, selecționate, pînă de zahăr lui îngrijițe cu ție făgăvesc strădam, de locul fărîtorilor gale — care au diție în acest — se află și ac culturale.

Cu

Grîul gos pîceele și se e încins de s a aminat pe mîntîi la mar — Dacă va lae, președin va fi timp f mentalu nostru țatul.

— Cu sigu

Pînă una a cînd au oaspe turul. Mai înt vor fi alocați din veniturile peste 1.700.0 grîu, porumb, druse legumino

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Se aprop șan. — Cum i

Au început culturale la rîr be la hectar; i

Propunerile oglindeau moc rirea produsek

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

— Să se tre legem să spori din cer — ceru sînceală tot 4 și nuale și una m

Ionul colectivizatorilor din Frătești, regiunea București, va transporta la baza de recepție primele cantități de orz contractat cu statul.

OCUPĂRI ACTUALE

holdele în perioadă sint axate pe sarcinile stabilite de Congresul al III-lea al partidului, cu privire la dezvoltarea agriculturii. Conferințele, expunerile prezentate de fruntașii în agricultură, discuțiile la locul de muncă — pe cimp și la ferme — au toate o idee principală: recoltele dobândite sint bune, dar ele pot fi și mai mari; putem și trebuie să smulgem pământului mereu mai mult, pe măsura înzestrării agriculturii cu mijloace mecanizate și a sporirii cunoștințelor agronome.

Ceea ce este deosebit de prețios în munca culturală în ace-

te zile este sprijinirea campaniei de recoltare folosind pentru aceasta toate posibilitățile ce ne stau la îndemână. De pildă, brigăzi artistice de agitație, panouri de onoare, gazete de perete și grafice, care să illustreze mersul campaniei, cercuri de citit, etc.

De asemenea, tot în această perioadă, munca culturală este axată pe desfășurarea unei vii activități practice experimentale la gospodăriile colective din raion. Pe hectare întregi, încredințate brigăzilor complexe alcătuite din colectivști, se fac experimente cu privire la diferite reguli agronome. La Periam, de pildă, se cercetează pe lotul experimental folosirea diferitelor îngrășăminte la grîul de mare productivitate, pentru a se vedea care este cel mai potrivit și se urmărește găsirea soiului de porumb hibrid cel mai rodnic în condițiile locale. La Beșenova Veche fiecare din cele șase brigăzi complexe ale gospodăriei are câte un lot experimental pe care se studiază practic plivitul chimic, îngrășarea fazială a grîului și sîciei de zahăr, densitatea porumbului și sîciei la hectar. Aceasta va contribui la dezvoltarea intensivă a agriculturii raionului.

Pentru dezvoltarea ei multilaterală, activității culturale, și în primul rînd inginerii gospodăriilor colective — lectori ai cercurilor de studiu — țin conferințe și lecții legate de ramurile de producție aducătoare de venituri mari. În raion sint mari posibilități pentru culturi irigate. Au luat ființă în acest scop cercuri agricole pe ramuri de producție, între care și cercuri pentru culturi irigate. Lecțiile ținute cu luni în urmă despre cultura orezului, porumbului și sîciei irigate, însoțite acum, vara, de discuții la cîmp și de lucrări practice, au contribuit ca în gospodăriile ce au culturi irigate pentru prima oară în acest an (porumbul irigat la Valcani, legume la Lovrin etc.) să se aplice în mod corespunzător regulile pe care le cer aceste culturi.

Conferințele ce au loc în această perioadă, lecțiile practice organizate în mijlocul crescătorilor de animale iau în discuție problemele actuale ale creșterii animalelor în raion. Este de toată lauda faptul că în multe din manifestările organizate în legătură cu aceasta se poartă discuții concrete, întemeiate pe situația din diferite gospodării. De pildă, multe învățăminte s-au desprins din întîlnirile organizate de activul căminului cultural între colectivștii din Periam și ingineri, agronomi și zootehniști.

Acestea sint în momentul de față preocupările de bază ale activiștilor culturali din raionul Sînicolaul Mare. Ele sint în pas cu strădaniile oamenilor care luptă pentru recolte bogate și pentru producție agroalimentară sporită, din primul an al sesenului.

T. GHEORGHE

ARTA ÎN SLUJBA POPORULUI

Conduși și îndrumați cu grijă și dragoste de partid, înconjurați de prețuirea oamenilor muncii, artiștii din țara noastră și pun întregul talent, întreaga lor forță creatoare în slujba poporului, a înfăptuirii mărețelor sarcini ale construirii socialismului. În ultimii ani, grupuri de artiști au lucrat în uzine, fabrici, în mine, pe marile șantiere, în gospodăriile agricole colective și de stat. S-au deschis expoziții la sate, acolo unde pînă acum oamenii nu au avut prilejul să vadă opere originale de artă plastică. Artiștii au stat de vorbă, în aceste expoziții, cu țărani muncitori, le-au ascultat părerile și sugestiile, le-au explicat felul în care arta slujește mersului înainte al societății. Această continuă și vie legătură cu oamenii muncii a avut o puternică influență în creația artiștilor noștri. Cu fiecare nouă expoziție ei aduc dovada legăturii tot mai strînse cu munca și viața poporului, a înțelegerii mereu mai profunde a gîncurilor și năzuințelor oamenilor muncii.

Expoziția artelor plastice deschisă în sălile de marmură ale Casei Școlii, în cadrul manifestărilor culturale organizate în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului, reunește cele mai de seamă opere realizate în ultimii 15 ani, precum și lucrări noi aparținînd atît măștrilor cit și tinerilor artiști. Lupia eroică a clasei muncitoare, dîrzenia comuniștilor în celulele Doftanei, insurecția armată, lupta partizanilor, etapele importante ale construcției socialismului în țara noastră sint temele asupra cărora s-au oprit cu dragoste artiștii ca Ion Jalea, Cornel Medrea, Ion Irimescu, Alexandru Ciucurencu, Ștefan Szony, Jules Pea-

ANDREI SZOBOTKA „Se naște o idee” (sculptură)

GABRIELA MANOLE Portret de țărăncă (sculptură)

him, H. Catargi, M. H. Maxy, Ovidiu Maltec, Ion Pacea, Spiru Chintilă, Constantin Baciu și alții.

Eroica luptă a clasei muncitoare, a poporului nostru pentru libertate și o viață mai bună a fost înfățișată, de pildă, în tablourile închinete grevelor de la Grivița (Gavril Miklosy), grevelor tipografilor de la 13 Decembrie 1918 (Al. Ciucurencu, Eugen Popa), în sculpturile înfățișînd grevele minerilor de la Lupeni (Ion Irimescu, Ion Vlad). Crîncena înclătcare a țărănilor răscoală la 1907 apare în sculptura maestrului Cornel Medrea și a lui Naum Corcescu.

Cel mai prețios aspect al acestei expoziții este faptul că întîlniști pretutindeni chipul omului nou, al muncitorului ce înfăptuiește, condus de partid, mărețele sarcini ale construirii socialismului, al țărănușului muncitor ce și făurește o viață nouă pe ogoarele înfrățite ale gospodăriilor colective. Alături de tablourile „Odihnă pe cîmp” și „Țărani”, amintind viața grea, obidită a țărănilor de odinioară, maestrul Corneliu Baba a adus în expoziție lucrarea „Oțelarii”, inspirată din viața muncitorilor din industria grea.

Fie că este vorba de un pelsaj industrial de la Reșița de Brăduț Covaliu, de construcții noi în Capitală — de portretul unui muncitor fruntaș de la Bleaz realizat de Constantin Crăciun: „Brigada de colectivști” pictată de Eugen Popa sau de „Colectiviști plecînd la lucru” de Dan Hatmanu, în toate aceste expozate răzbate dîrzenia omului nou, eroismul muncii sale.

În fața sarcinilor trasate de cel de al III-lea Congres al partidului, artiștii plastici, alături de întregul popor, sint ferm hotărîți de a contribui cu toate forțele lor la desăvîrșirea construcției socialiste, la afirmarea mai puternică a artei realismului socialist, artă profund revoluționară în care se ogîndesc mărețele transformări prin care trece țara noastră în drumul ei spre comunism.

Schimb de experiență între crescătorii de păsări

O zi călduroasă de vară. Pe drumurile ce străbat întinsele cîmpuri ale colectivștilor din Făcăeni, citeva camioane, în care se aflau zece de bărbați și femei, se îndreptau către puernițele și cotețele mobile ale gospodăriei. Veniseră în cadrul unui schimb de experiență crescătorii de păsări, ingineri și brigadierii zootehnici din 12 gospodării colective ale raionului Fetești. Vizitatorii s-au oprit mai întîi la camera de incubaj unde „mașinile de scos pui” (cum le numesc colectivștii) erau tocmai în timpul cînd din ouă începuseră să iasă puii. Colectiviștii din Făcăeni le-au împărțit oaspeților cite ceva din experiența lor. Vizitînd apoi puernițele, oaspeții au admirat ordinea perfectă și curătenia în care creșteau mîile de pul de găină și curcă, boboci de rață și gîscă, de la frageda vîrstă de o zi și pînă la două luni. Oaspeții au aflat că membrii gospodăriei colective din Făcăeni vor crește pînă la sfîrșitul acestui an 16.000 de păsări dintre care peste 12.000 vor fi valorificate prin cooperativă. Vizitatorii n-au trecut însă cu vederea nici unele neajunsuri.

— Toate bune și la locul lor — a spus crescătorul de păsări Maria Stoica, de la gospodăria colectivă din satul Progresul — numai cu un lucru nu mă impac. La adă-

pat, pulșorii vin cu piciorușele murdare și se bălăcesc în jgheburii, ceea ce nu e de loc igienic. Așa cum am învățat noi de aici multe lucruri bune, n-ar fi rău ca și vecinii noștri din Făcăeni să învețe cite ceva de la noi. Uite, de pildă, pentru o adăpare sănătoasă, noi am făcut adăpatori automate, puțîn costisitoare și foarte simple. E vorba de niște jghebușe cu căpăcece. Cînd puțul bea apă căpăcelul se lasă în jos, iar după ce și ridică ciocul căpăcelul se ridică la loc. În felul acesta jghebușele rîmîn curate și apa limpede.

Seara, în sala căminului cultural, s-au încins discuții. Crescătoare de păsări, ingineri și brigadierii zootehniști au dezbătut pe larg referatele prezentate, împărțînd totodată metodele folosite de ei în creșterea păsărilor. S-a subliniat deosebit de capitolul din proiectul de Direcție care prevede realizarea a 120.000 tone carne de pasăre.

Aici colectivista Rada Burtoi a povestit, de-a fir a păr, despre metodele prin care a reușit ea, împreună cu celelalte îngrijitoare la pui, să îngrijească și să crească 4.060 de pui de găină și 1.066 boboci de rață, fără nici o mortalitate.

Mă uitam la femeia aceasta care vorbea cu atîta ușurință, folosind numeroși termeni de

specialitate și căutam să mi-o inchipui pe Rada Burtoi de-odinioară, pe femeia care n-a putut în tinerețea ei să învețe decît două clase primare. Acum, completîndu-și studiile, plus cele două cursuri de calificare pe care le a urmat, a devenit una din cele mai pricepute crescătoare de păsări.

Tovarășa Rada Burtoi arată celor prezenți că și creșterea puilor trebuie făcută după toate regulile științei înaintate. Medicul veterinar trebuie să vegheze la sănătatea lor, să le administreze penicilină furajeră, să-i hranească rațional, și să le facă adăparea igienică.

Au vorbit apoi despre experiența lor de crescătoare, colectivistele Maria Apostol, Aurica Radu, Elena Buriciu și altele. Schimbul de experiență de la Făcăeni ca și celelalte organizate în alte centre de comuna din raion au arătat strădania gospodărilor colective din raionul Fetești de a găsi cele mai bune metode pentru realizarea a 500 de păsări la suta de hectare cerealiere (plan pe raion) contribuind astfel la îndeplinirea hotărîrilor celui de al III-lea Congres al P.M.R. privind dezvoltarea produselor agroalimentare.

MARIA STANCU

ga Jamentele îndeplinite

i colective „Olga Bancu” își înalță ste în adierea vîntului. Întreg cîmpul urzător și totuși ploala de peste noapte i secerșul. Trei combine așteaptă cu-anului.

loua, ne arată tovarășul Mișcan Nicotram cu secerile și cu ce avem. De întră și combinele și gala. Angaja- ca în cinci zile să terminăm recol-

lli că da. lectiviștii, așa după cum li-i obiceiu l c vorba despre angajamente și înfăptu- tru întărirea economică a gospodăriei estu an peste 530.000 de lei, o parte și li și o parte din produse. Venituri i. Contractări total peste 200 vagoane i de zahăr, floarea soarelui, orez, pro- arne, lapte și altele. ectiviștii au ținut o adunare generală. ngresul — a început tovarășul Mi- npinăm?

discuțiile și propunerile. S-au luat anul vedea 3.100 kg. porumb bo- i-l de-ajuns. Se poate scoate mai mult. au ca apa în vad. Și toate la un loc sebit în care vor munci pentru spo- toate culturile.

colo concret mijloacele cu care înțe- oducția, că doar nu ne va pica plusul va. S-au trecut 4 prașile la porumb, la ărit. La floarea soarelui 3 prașile ma- c. N-a fost uitat nici porumbul siloz, l pentru boabe.

ria colectivă „Olga Bancu” din Co- ate prași nimic. Și nu din cauza ploii, ii gospodăriei s-au ținut de cuvînt și rașilele.

ă la noi o prașilă pe 420 de hectare ? ov. Mișcan.

28 iunie a avut loc o nouă adunare tat despre starea culturilor, despre angajamentele în cinstea Congresului i în campania de recoltare. Peste o -au făcut în adunare.

enilor s-a ridicat comunistul Anghel cut o propunere, dacă se poate. După sau scăderea recoltei depline și de zrem spor, nu scădere. Ce ar fi dacă erătoare și manual nu l-am mai clădi vedem starea timpului! Eu zic să-l în stoguri la capul locului și iată de a adăpost de ploa pentru că în stoguri al doilea curățăm bine locul pentru l culturilor duble, al treilea treierșul ndiții bune.

v. adică rezultatul nu l-a mai spus. i însemnat că oamenii și-au dat seama p și de boabe ce se va face.

Cine e mai cistigat?

Fragment din romanul „Drum deschis” de ȘERBAN NEDELICU

Toată după-amiaza, Angheluş Cataramă făcu socoteala cât a cistigat şi ce si a făcut în orădă în ultimii cinci ani.

Om harnic şi chibzuit, Cataramă ţinea rinduială în toate. În fiecare an, trecea în caiet : cât a primit de la gospodăria colectivă, cât a scos din cea personală, cât anume a cheltuit şi ce economii a făcut.

„S-o luăm de la-nceput”, zise el, deschizând caietul şi începând să scrie pe o hîrtie.

Îşi aminti că din veniturile din primul an a făcut casă nouă şi a început să-şi cumpere îmbrăcăminte. Scrie :

„O casă nouă cu patru odăi, tencuite numai pe dinăuntru şi fără dusumele 18.000 lei
Îmbrăcăminte 6.000 lei
Diverse 2.040 lei
Economii C.E.C. 2.600 lei”

Angheluş se opri din lucru şi privi la ceas. Trecuse mai bine de-o oră de cînd socotea. Se gîndi că o să-i fie greu să prezinte veniturile şi cheltuielile din fiecare an si adăuga :

„Cîte 25.000 lei goso-modo pe an, (expresia aceasta o auzise de curînd de la contabilul-sef si-i plăcea mult. Suna parcă mai bine decît „unul peste altul” sau „în medie”) fac în total 125.000 lei. Ba nu, punem 30.000 goso-modo pe an, pentru că din '54 munceste si Veruta. Total : 150.000 lei venituri. Din acestea, tot goso-modo :

48.000 lei casă nouă si mobilă
42.000 lei îmbrăcăminte
2.400 lei aparatul de radio
52.600 lei diverse
5.000 lei C.E.C.

Total 150.000 lei numai bani, numerar pentru ridicarea nivelului de trai, fără să mai punem la socoteală bucatele pe care le-am consumat în gospodărie”.

— Este? — rosti vesel, cu voce tare.

— Ce să fie? — întreabă Tudora.

Bărbatul nu-i răspuse. Se gîndi să adauge la venituri cărămida pe care i-a dat o gospodăria si vaca pe care o primise în 1953, drept premiu pentru muncă ; imediat îsi spuse însă ca cifrele s-ar putea să-i incurce pe oameni si renuntă la toate socotelile pe care le facuse pînă atunci. Chibzui indelung si hotări : „O să le vorbesc numai despre ce mi-am făcut în gospodărie, de nivelul de trai. Să vorbească si Nae Coconea, dacă-i dă mina. Si-a făcut măcar pe jumătate din cîte mi-am făcut eu? Că are tot atîtea brate de muncă”.

— Veruto! — strigă el brusc, si un zimbet ghidus îi răsări sub mustătile sure.

— Poftim!

— Du-te dincolo si adu-mi o dulceată!

Sala de cinematograf a căminului cultural era plină de lume. Veniseră mulți oameni căci era un film nou : „Cazaci din Cuban”. Nu aveau loc pe scaune toți. Unii stăteau în picioare, alții se grămădiseră în fundul sălii si vorbeau.

— Cum e filmul ăsta, e bun? — întreabă cineva.

— Bun...

— De unde stii?

— L-am văzut la oras.

Cu căciula neagră de karacul si cu palton maron orăsenesc, Angheluş Cataramă îsi făcu loc printre oameni, tinînd în mînă un obiect înfăşurat într-o hîrtie de ziar. Cînd ajunse în fața directorului căminului îl luă de brat si urcări pe scenă. Se făcu linişte. Oamenii, care sopteau între ei, tăcură si îsi întoarseră privirile spre scena. Doar cîțiva continuară să vorbească :

— Ia uite-l pe Angheluş! Ce caută pe scenă?

— Vrea să ne cînte din caval pînă începe filmul! — spuse cineva.

— Tu nu vezi că n-are cavatul cu el? — răspuse o voce.

— Poate are să ne facă vreo comunicare, fu de părere un flăcău cu mustata abia mîjită.

— Te pomenesti că ne face recenzia filmului, adăuga altul.

— Tăceți mă, din gură! Faceti linişte, spuse o voce de femeie.

— S-a întimplat un mic deraniament la aparatul de cinematograf. Pînă lo pune operatorul la punct, tovarăşul Angheluş Cataramă va va spune cîteva cuvinte despre unele întimplări, spuse directorul în loc de introducere.

— Să-l auzim, rostiri cîteva glasuri din mîllocul sălii.

— Scoate cavatul din buzunar si dă-i drumul, nea Cataramă, strigă altul.

Zimbitor si cu fata lucioasă în lumina electrică, Angheluş Cataramă desfăcu încet pachetul din mînă si dete la iveală o căciulă soioasă si spartă în fund, cîrpiată cu sfoara de cînenă.

— O mai curăste cineva? Cine o cunoaste să spună! — strigă el cît putu, arătînd multimei căciula.

Discuția dura de vreo oră. Petre Pelin, tărăn mijlocas, cunoștea foloasele muncii laolaltă și recunoștea deschis superioritatea gospodăriei colective. Totuși, ezita să se înscrie. Venea cu tot felul de pretexte. Ba că așteaptă să-și mărite fata, ba că vrea să-și însoare și feciorul. Iată un crîmpei din lungă și aprinsă discuție :

— Spune drept : ce te ține pe loc?... — Nu mă ține nimic.

— Ba te ține pămîntul! Zi așa, că nu te-duri de pămînt. Îți place să fii apropiat, cum zice ăla-n „Scrisoarea pierdută”!...

— Sincer îți spun că nu mă ține! — rosti fără convingere Petre Pelin.

— Ba te ține! În loc să ieși ca noi la drum deschis, orbecăi în nestire prin toate hățișurile!...

Interlocutorul lui Pelin este comunistul Angheluş Cataramă : brigadier în gospodăria colectivă din Ștefănești. Pentru acest erou de prim plan al romanului lui Șerban Nedelciu, colectivă, izvor al bunăstării, se cere denușită plastic : drum deschis, larg, fără hățișuri, drum sigur către o viață fericită.

Iată aria de inspirație a romanului „Drum deschis”, de Șerban Nedelciu apărut recent : gospodăria colectivă, familia puternică al cărei membri se leapadă de gîndirea individualistă și de egoismul mărunț, ridicîndu-se — o dată cu îmbunătățirea condițiilor materiale de viață — la o constiință nouă. Înfașurînd eroii viii, în cea mai mare parte curtați cu măiestrie — ca Lisaveta Damian, femeie inteligentă și dîrză, comunistă cu trup și suflet, Ion Damian, președintele colectivei, gospodar destoinic, devotat, energetic, nîtrînd o grijă deosebită pentru avutul obștesc, dar pîndit de primejdia truffei și ametelii de pe urma succeselor, Florian Tarabeaga, figură pe deplin izbită, care suferă o transformare puternică — cartea „Drum deschis” se impune înainte de toate prin cunoașterea temeinică a vieții colectivităților, prin competența cu care dezbată problemele satului actual.

Cîteva clipe nu răspunde nimeni. Apoi, din fundul sălii se auzi :

— E căciula ta, de cînd erai vătaf pe mosia lui Dumbrăveanu.

— Exact, dar cu o singură precizare: nu eram

vătaf, eram funcționar cu grad de arat. Stiti vorba :

„E funcționar la gară : Doi ridică si el cară”.

Privirea lui Angheluş pluti pe deasupra multimii. Mustătile i se misară cînd în sus, cînd în jos si pe buzele groase apără din nou un zimbet :

— Am adus-o aici, la cămin, să o dau tovarășului director Bălan, s-o pună la muzeu. Să vadă si copiii, nepotii si strănepotii nostri cum am trăit noi pe vremea mosierilor si bancherilor.

Angheluş strîmbă apoi din nas si luîndu-și căciula nouă din cap, o puse pe cea veche. În sală se auziră cîteva risete care îndată fură acoperite de un ropot de aplauze.

— Bravo Angheluş!

— Acuma începe cu sotiile, rosti o voce groasă.

Angheluş Cataramă se dosomoră brusc. Smulse căciula soioasă din cap si o zvîrli directorului. O clipă se lăsă tăcere peste toată adunarea. În fața, Ion Damian sedea pe scaun si zimbea, iar Ilie Pasol se uita și el si urmărea mimica lui Angheluş Cataramă.

— Fratilor, nu e nimic de rîș în tot ce-am să vă spun astăzi, reluă Cataramă cu voce gravă. Da să stiti că nu e nici de plîns. Vreau să vă vorbesc despre cîteva lucruri serioase si să l rog pe Nae Coconea să vorbească si el.

Toți priviră spre Nicolaie Coconea, care in-

vitat de director se urcase pe scenă și se asezase pe scaun. Stînd picior peste picior și privind în sală, Coconea se întreba, fără să găsească răspuns : „De ce m-a dofitit și pe mine aici?”

— Tovarăși! Fratilor, continuă Cataramă. Stiti cu toții că sint numai cinci ani de cînd am înființat colectivă. În '50, cînd am intrat în gospodărie, nu mai eram chiar așa de sarac ca atunci cînd purtam căciula asta, dar nici brumăria nu era mai bună, adăuga el scotînd din pachet altă căciula si înmîind-o directorului. Cum s-ar spune, nu mai eram chiar sarac, lipit, dar tot trăgeam țarța pe uscat.

— Asta așa e! — aprobă un glas răsușit.

— De cînd am intrat în gospodărie, s-a schimbat situația. Au trecut numai cinci ani si cite mi-am făcut: casă nouă, de cărămidă, cu dusumele si cu lumină electrică. Acus nevasta s-a boierit. Nu mai vrea s-aducă apă de la fîntină. Nu mai vrea s-o ia nici din curte. A văzut că ai din ulița principală au tras apă în casă si mă bîrșie la cap să mă duc la sfat, să cer s-o aducă și pe ulița noastră. Avem aparat de radio. Mobilă nouă. Anul ăsta îi cumpăr si Verutei.

— Auzisi, Polifroane? Tine-te de Veruta c-are mobilă nouă — rosti o femeie.

În sală se auziră risete. Angheluş se opri :

— N'am zis că-i cumpăr mobilă, ca să dau ghes flacăilor. Veruta mea are destui pretendenți. Da' vreau să spun c-asa cum trăiesc eu acuma, n-a trăit neam de neamul meu. Am cistigat în cinci ani, cît n-as fi cistigat altă-dată în douăzeci.

Mai am să vă spun numai cîteva vorbe si-am terminat :

În fiecare an am tăiat cite doi porci...

Am acasă două sute de kilograme de zahăr. — Nu spune unde-l tii, că te-aud soarecii si năvălesc peste voi! — glumi cineva.

— De la vacă iau două mji de litri de lapte pe an. Numai pe lapte îmi da cooperativa 1.600 de lei. Avem curtea plină de păsări... Din caisii din curte am făcut patru vedre de tuică.

— Basca vinul de la gospodărie, se auzi iarăși o voce.

— Ei, ce mai calea, valea? În fiecare an am cistigat mai mult de treizeci de mii, Estimp, o să primesc pe puțin patruzeci! Asta am avut de spus. Acu' să vă povestească si Nae Coconea. El cu ce s-a ales dac-a rămas individual? Să-l ascultați si pe el si pe urmă să spuneti cinstit : care dintre noi a ieseit în cistig?

— Tu ai ieseit.

— Bravo, Angheluş!

— Treci la rînd, Coconea, si povesteste si tu, strigară cîțiva colectivisti care se adunaseră în fundul sălii si aplaudau furtunos.

— Spune, ce-ai cistigat?

Nicolaie Coconea sedea pe scaun fără să spună nimic. Se înroși ca floarea de mac si ochii îi erau tulburi de supărare. „D-ai-a m-a adus Radu Bălan aici? Să-i bată joc? S-arate că e mai tare Cataramă ca mine? — se gîndi el încuiat. „Ce-am nevoie să mă măsoz cu ciupitu?”

Angheluş Cataramă așteptă să se facă liniște. Se-ntoarse din nou spre Nicolaie Coconea si zise zîmbînd pe sub mustată :

— Hai, Nae! Dacă esti mai tare ca mine, vorbește! Sau dacă nu vrea Nae, cine din sală are curajul să se măsoare cu subseminatul? — adăuga privind provocator pe deasupra multimii de oameni.

— Zi-i Nicolaie! — îndemnă cineva.

Nicolaie Coconea se scuță brusc de pe scaun. Îsi muscă mustata stufoasă, strînse din dinti si spuse cu voce tăioasă :

— Ce să mai vorbesc! Esti mai tare! D asta m-ai urcat aici, domnule director? — adăuga el, si minios cobori de pe scenă.

În sală se stîrni hărmălaie.

— Ce mă, te-ai supărat?

— Nu te supăra, măi Nae, că n-ai de ce!

— Ba are, A pierdut cinci ani. Dacă intra de la început în gospodărie, era si el tare ca Angheluş si ca alții.

— Se supără acum, da o să i prindă bine. Garantat că într-o lună o să dea si el cererea, — adăuga o voce de femeie.

Nicolaie Coconea nu mai zise nimic. Se strecură printre oameni si o luă pe uliță către casă. Mercea repede si se uita în pămînt. De supărare, uitase că venise la cămin să vadă filmul.

Populația Viena salută cu căldură pe solul marelui popor sovietic.

VIZITA LUI N. S. HRUȘCIOV ÎN AUSTRIA

Primire călduroasă în orașele și satele austriace

Joi 30 iunie, N. S. Hrușcirov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și persoanele care îl însoțesc și-au început vizita prietenească în Austria. După cuvântarea de salut rostită la aeroport de președintele Republicii Austria și cuvântarea de răspuns rostită de președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, N. S. Hrușcirov și dr. A. Schaerf au luat loc în automobil, cortegiul îndreptându-se spre Viena. Pe întregul parcurs al celor 17 kilometri care despart aeroportul de Viena, N. S. Hrușcirov a fost salutat călduros de grupuri de țărani care lucrau pe câmp, de muncitori de la construcțiile de drumuri, de oameni de cele mai diferite profesii și convinșeri politice. Ei l-au salutat pe N. S. Hrușcirov cu fanioane sovietice și austriace și cu scandat cu entuziasm: „Bun venit, Hrușcirov”, „Prietenie cu Uniunea Sovietică”, „Frieden!” (Pace), „Freundschaft!” (Prietenie).

În a doua zi a vizitei șeful guvernului sovietic în frumoasa capitală a Austriei, încă cu o oră înainte de începerea primelor convorbiri dintre N. S. Hrușcirov și cancelarul federal J. Raab, mase compacte de cetățeni așteptau sosirea înaltului oaspete la cancelaria federală din piața Ballhaus. La ora 9,30 (ora locală), la reședința guvernului austriac a avut loc o întrevedere între președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușcirov, și membrii ai guvernului federal al Austriei, în frunte cu cancelarul federal J. Raab. Mii de vienezii l-au salutat pe N. S. Hrușcirov când, mai târziu, în cursul aceleiași dimineți, s-a îndreptat spre cartierul muncitoresc Floridsdorf, pentru a vizita uzina de automobile din Viena. Curtea uzinelor era înțesată de muncitori în salopete albastre. Sute de oameni scandau cu voioșie: „Bun venit Hrușcirov!”. Șeful guvernului sovietic a vizitat diverse secții și s-a interesat de producția uzinei.

În după-amiaza zilei de 1 iulie, la invitația Camerei federale de comerț și industrie din Austria, N. S. Hrușcirov s-a întâlnit cu reprezentanții cercurilor de afaceri din Austria. Cea de-a treia zi de la sosirea lui N. S. Hrușcirov pe pământul Austriei a fost extrem de bogată. Dimineața a început cu deschiderea festivă la Biblioteca Națională a expoziției publice sovieto-austriace, de documente istorice care oglindesc legăturile politice, economice și culturale între cele două țări începând din anul 1489 pînă în zilele noas-

tre. Cancelarul federal J. Raab și N. S. Hrușcirov au rostit cuvântări, după care oaspeții au examinat exponatele.

Apoi N. S. Hrușcirov și persoanele care îl însoțesc au parcurs străzile centrale ale capitalei Austriei.

Oaspeții se îndreaptă apoi spre cartierul de locuințe „Hugo Breitner-Hof” din vestul Venei. Cetățenii acestui cartier au ieșit pe străzi. Oprindu-se în Hanakgasse, N. S. Hrușcirov este aclamat cu căldură de mii de oameni.

În cursul după-amiezii N. S. Hrușcirov și persoanele care îl însoțesc au vizitat o fermă din apropierea Venei. Seara a avut loc o întâlnire între înalțul oaspete sovietic și membrii Asociației Austria-U.R.S.S. Cu acest prilej șeful guvernului sovietic a rostit un discurs.

Duminică dimineața, N. S. Hrușcirov și persoanele care îl însoțesc au părăsit Viena, îndreptându-se spre Innsbruck—Parsenbeug. Salutați cu căldură de mii de oameni, oaspeții sovietici au vizitat hidrocentrala din această localitate, continuându-și apoi călătoria spre

Mauthausen. Mauthausen: ziduri groase de piatră cenușie prevăzute cu sîrmă ghimpată, prin care străbătea curentul electric, barăci fumurii, camere de tortură, crematoriile. Femei bătrîne cu ochii înlăcrămați, fete tinere cu privirile limpezi ca seninul cerului, flăcăi cu chipurile hotărâte au ascultat emoționați cuvintele lui N. S. Hrușcirov „Să nu uităm Mauthausen-ul”. Și din mii de piepturi a răsunat atunci un singur glas, ca un legămint: „Asta, niciodată!”.

Luni dimineața, înainte de programul oficial, N. S. Hrușcirov a făcut o plimbare pe străzile centrale din orașul Lienz. Oaspeții au plecat apoi spre combinatul siderurgic „Voest”, cea mai mare întreprindere industrială din Austria.

Oaspeții și-au continuat apoi drumul prin minunata regiune Salzkammergut, făcînd un scurt popas în orașelul balnear Bad-Ischl. Spre seară oaspeții sovietici au ajuns în fermecătorul oraș al lui Mozart, la Salzburg, unde au fost întâmpinați de o uriașă mulțime entuziastă.

ÎN SCOPUL CERCETĂRIILOR COSMICE

Lansarea unei puternice rachete purtătoare sovietice cu mai multe trepte în direcția Pacificului

● Macheta ultimei trepte a rachetei a atins suprafața apei la 13.000 km, de locul lansării ● Zborul rachetei s-a desfășurat întocmai după programul stabilit ● Experiențele cu puternicele rachete balistice vor fi continuate

După cum s-a mai anunțat, în intervalul dintre 5 și 31 iulie 1960 în Uniunea Sovietică se vor experimenta noi tipuri de puternice rachete purtătoare cu mai multe trepte destinate cercetărilor cosmice.

În conformitate cu planul stabilit, la 5 iulie a fost lansată una din aceste rachete. Lansarea rachetei a avut loc cu precizie în timpul fixat. Zborul rachetei s-a desfășurat întocmai după programul stabilit.

Macheta ultimei trepte a rachetei, adaptată pentru străbătarea păturilor dense ale atmosferei, a atins suprafața apei la o distanță de circa 13.000 km, de locul lansării. Navele speciale care se aflau în partea centrală a Pacificului, înzestrate cu diferite aparate de măsurat, au efectuat toate măsurătorile prevăzute de program și au obținut rezultate valoroase.

În vederea acumulării mai departe a datelor experimentale, experiențele cu puternicele rachete balistice vor fi continuate. Rachetele vor cădea în limitele zonei anunțate în comunicatul agenției TASS din 29 iunie a.c.

O nouă rachetă balistică pentru cercetarea spațiului cosmic lansată în Uniunea Sovietică

● Greutatea utilă—2.100 kg. ● Pe bord: 3 animale ● Ciinele „Otvajnaia” călătorește pentru a cincea oară în Cosmos ● Au fost obținute date științifice prețioase

În Uniunea Sovietică a fost lansată în luna iunie o nouă rachetă balistică cu o singură treaptă pentru cercetarea păturilor superioare ale atmosferei și a spațiului cosmic.

Racheta a fost lansată cu succes. Ea a atins înălțimea stabilită de 208 km.

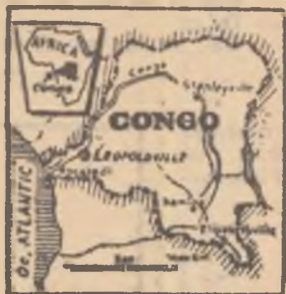
În păturile superioare ale atmosferei au fost ridicate aparatele de cercetări științifice care împreună cu sursele de alimentare și cu animalele de experiență (doi cîini și un iepure de casă) au cîntărit în total 2.100 kg.

După aterizare starea animalelor este bună. Ciinele „Otvajnaia” a făcut pentru a cincea oară o călătorie în Cosmos. Programul de cercetări a fost îndeplinit întocmai.

Au fost obținute date științifice prețioase despre norii ionizați care se formează la o mare altitudine, compoziția ionică a atmosferei și proprietățile ei electrice, radiațiile Pământului și ale Soarelui, precum și noi date despre tonusul muscular al animalelor în condițiile lipsei de gravitație.

În prezent se analizează datele măsurătorilor și ale observațiilor.

Noi state își cuceresc independența

Congo

Datorită luptei dusă de masele largi populare din Congo, pe harta Africii a apărut un nou stat independent: Congo. Astfel, în ziua de 30 iunie, după decenii de robie, Congo a încetat de a mai fi o colonie belgiană, devenind un stat independent.

Situat în Africa ecuatorială, Congo are o suprafață de 2.400.000 km.p. și circa 13.000.000 locuitori. Congo este una din regiunile bogate ale lumii. Pe teritoriul său se află 70—80 la sută din producția mondială de cobalt, 60—70 la sută din extracția de uraniu a lumii capitaliste etc. Congo ocupă de asemenea un loc important în ceea ce privește rezervele de cupru, aur, diamante, wolfram și alte minereuri.

De toate bogățiile Congo-ului s-au bucurat însă colonialiștii, monopolurile imperialiste, înștiințând un jaf îndelungat al tu-

lor bogățiilor. Din această cauză populația bășinășă a cunoscut numai mizeria, rămînd într-un stadiu foarte înapoiat din punct de vedere economic, politic și cultural. De pildă, 97 la sută din populația congoleză este analfabetă, iar din cauza mizeriei și bolilor numărul locuitorilor din Congo s-a redus de la 20 milioane la 13 milioane de oameni.

În nenumărate rînduri populația din Congo s-a ridicat la luptă pentru a-și cuceri libertatea și independența de stat. Numeroase demonstrații anticolonialiste au fost înecate în sânge de către colonialiști. Totuși, poporul congolez n-a încetat nici o clipă lupta și, în cele din urmă, colonialiștii belgieni au fost nevoiți ca în cadrul Conferinței „mesei rotunde” de la Bruxelles din primăvara acestui an, să se declare de acord cu proclamarea la 30 iunie a independenței de stat a Congo-ului.

Somalia

În ziua de 1 iulie a.c., la Mogadiscio, în Piața Solidarității țărilor Africii, a fost proclamată independența Somaliei. Prin proclamarea independenței Somaliei, care a fost pînă la a-

ceastă dată sub tutela Italiei, încă o țară s-a desprins din putredul sistem colonial, ajuns în pragul prăbușirii sale totale.

Înainte vreme, Somalia era un stat unitar, încheștat. În secolul trecut însă, colonialiștii în goana lor după cucerirea de noi teritorii și jefuirea bogățiilor altor state, au pus stăpînire pe Somalia, împărțind-o în trei părți: Somalia italiană, engleză și franceză.

Deși au fost împărțiți în mod arbitrar de către colonialiști, locuitorii Somaliei au constituit totuși în tot timpul un singur popor. Ei au luptat în decursul anilor împotriva jugului colonial, ridicîndu-se cu arma în mînă împotriva asupritorilor, pentru a-și cuceri libertatea și independența. Dar colonialiștii, au înăbușit în sânge demonstrațiile somalienilor dornici de libertate, menținînd împilarea colonialistă.

În timpul celui de-al doilea război mondial, locuitorii din Somalia, alături de celelalte popoare din Africa orientală, au luptat cu eroism împotriva fasciștilor italieni, ajutînd la izgonirea lor din Somalia. După terminarea războiului, Somalia italiană a trecut sub tutela O.N.U., administrarea acestui

teritoriu rămînînd însă tot Italian.

Datorită vătului crescînd de luptă a somalienilor, la cea de-a IV-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. s-a hotărît ca această parte a Somaliei să devină independentă în anul 1960. Lupta aceasta a înșuflețit și pe locuitorii din Somalia britanică. Sub presiunea acestei puternice mișcări, guvernul englez a fost nevoit să acorde la 26 iunie a.c. independența de stat Somaliei britanice.

Prin acordarea independenței numai celor două teritorii care au aparținut Italiei și Angliei, problema Somaliei nu a fost rezolvată în întregime. În prezent somalienii duc lupta pentru ca și Somalia franceză să-și cucerească independența și pentru ca Somalia să redevină un singur stat, așa cum a fost la început.

Cu zîmbetul PE ABIAZE

Cîntecul belșugului

Sub soare ce arde-cuptor de jăratec —
Se leagă-n larg bărăgane de griu ;
Iși trece arcușul zefirul văratec
Pe strune de spice mai 'nalte de briu.

Și cîntul belșugului freamătă parcă
Sub streășina zărilor limpezi și calme;
Atent, agronomul cu grijă încearcă
Mănunchiul de spice frecate în palme.

Invită cu zorii o navă înnoată
În largul oceanelor mindre de aur ;
Combina adună recolta bogată
Odată cu zîmbetul omului — faur !

PETRE POPA

Directivile celui de-al III-lea Congres pre-
văd electrificarea țării pe scară largă.

— E pe ducă, se stinge încet, încet. Cred că a tras-o cu-
rentul...
— Da. Curentul... electric !

(Desen de AL. CLENCIU)

Instantaneu

festiv

dedicat raionului
Murgeni

Priviți, pe mii și mii de fețe, și
Trîind o nouă tinerețe,
A înflorit în cireșar
Un zîmbet mindru de-nnoire,
Surisul cald de mulțumire
Al vrednicului gospodar.

Către raion, din clipă-n clipă
Felicități se scurg în pripă
Pe sirmele de telegraf,
Ce-alcătuiesc, măiestre strune,
Grăind doar despre fapte bune
Ca un adevărat taraf.

Ce s-a-nțiplat, ce bucurie
În toate satele adie ?
De dat răspunsul nu e greu ;
Spre-a tuturor edificare,
E de ajuns, pe cit se pare,
Acest splendid instantaneu !

Inspector-șef pe toată țara,
C-un zîmbet, consemnează Vara
În cronica acestui leat,
Cu sete apăsînd creionul :
„Găsit în regulă raionul,
Cu totul colectivizat !”

IGOR BLOCK

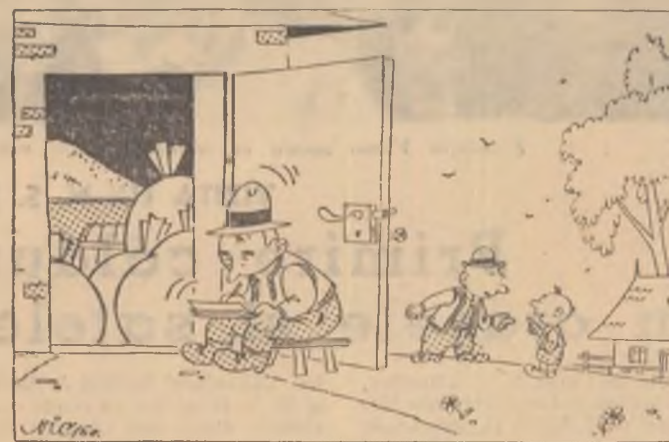
Ceferiștii repară vagoanele pentru noua re-
coltă, sub lozînce „Nici un bob pierdut !”

— Lozînce noastră este „Nici un bob pierdut”.
— Iar a noastră „Nici un bob... zăbavă”.

(Desen de AL. CLENCIU)

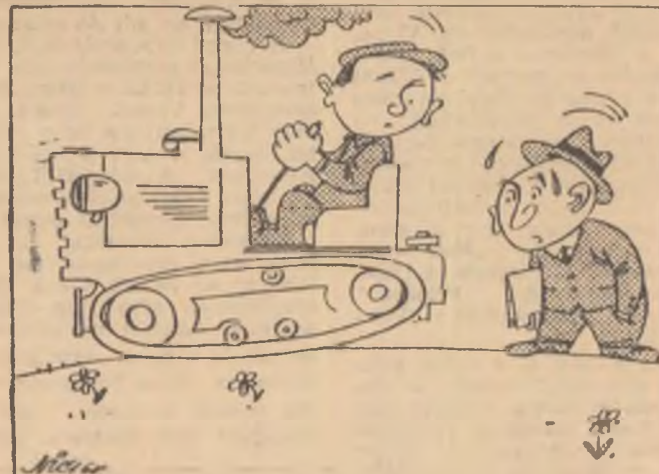
La cîminul cultural din comuna Isbiceni, reg.
Craiova, sînt invitați deseori colectivîștii să vor-
bească despre munca în G.A.C.

— Dar ce face taică-tău în magazie ?
— Se documentează pentru conferința de mîine de la
cîmin !

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

La S.M.T. Roman, regiunea Bacău, datorită
bunei întrețineri a mașinilor s-au înregistrat
foarte puține reparații.

— Văd că nu mai am ce face !
— De ce ?
— Păi, nu sînt eu cel care ține evidența reparațiilor ?

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

SE SCHIMBĂ SUBIECTUL

— Ce faci aici, la ora asta,
măi Ghiță ? De ce nu ești cu
echipa ?

— Scriu, tovarășe preșe-
dinte. Așa nu mai merge. E
prea de tot

— Nu înțeleg nimic, spuse
Nicolae Fișescu, președintele
gospodăriei agricole colective
din Mîzîl. — În loc să fii
acum la muncă, trași chiulul
ca de obicei și scrii la năz-
bitii.

— Năzbitii ? Hm ! Astea
nu-s năzbitii, tovarășe preșe-
dinte. Scriu un articol pentru
gazeta de perete. Am de gînd
să-l fac așa, ca să usture. Fără

seara pentru a doua zi „Fa-
cem prașila a treia la porumb”
mi-a zis Maria. Am plecat li-
niștit la Ploești. Azi diminea-
ța cînd am venit, ce m-am
gîndit ? Hal să mă duc direct
la cîmp. Și m-am dus. El, și
acolo ce să vezi ? Echipa
noastră ia-o de unde nu-l. Mă
uit în dreapta, mă uit în stînga,
nimeni. Măi, fi-ar să fie,
s-au speriat de nițel noroi și
n-au mai intrat la prașila.
Păi, să nu-l scuturi cu un arti-
col la gazeta de perete, să le
meargă fulgii ? Și lacătă-mă
scriind. După asta mă duc sin-
gur la prașila ca să arăt că
ceilalți sînt delăsători, nu eu.

Președintele Fișescu ascu-
tă liniștit potopul de cuvinte
și apoi îl pofti pe Ghiță să
meargă cu el pe teren să mă
verifice o dată. Pe drum adu-
se vorba de ploala de astă
noapte.

— Da, se vede că a plouat
pe aici. La Ploești n-a dat
nici un strop. Și tot discutînd
o apucară pe drumul spre vie.
Se miră Ghiță, dar președin-
tele îi spuse că are mai întil
treabă pe acolo. Ajunși în vie,
Ghiță se opri locului. Îl vă-
zuse pe Constantin Lupu, șe-
ful de echipă. Utlîndu-se mai
atent îi zări și pe lorga, pe
Țican și pe ceilalți din e-
chipe.

— Ce caută echipa aici,
tovarășe președinte ?

— Fac lucrările de întreține-
re la vie, răspuse Fișescu.
— Trebură să meargă la
prașila dar ploala de aseara a
cam incurcat socotelile. Lupu
a trecut în zori pe la toți
oamenii și le-a anunțat schim-
barea locului de muncă.

— În sfîrșit, bine că ai pl-
cat și tu, zise Constantin Lupu
aproptîndu-se de Ghiță. — Hai
la treabă și mai lasă naibii
interesele personale, că alea
nu-ți aduc zile muncă.

— Apăi, eu...

— Ia stați oleacă, îi opri
președintele. — Și ce ziceal
că faci cu articolul pentru ga-
zeta de perete, frate Ghiță ?

— Ce articol ? Aaa, da ! Arti-
colul. Păi... eu știu ? Cred
că nu mai are rost. Și scoase
hîrtia din buzunar, gata s-o
facă bucăți.

— E păcat, îi opri preșe-
dintele. — Schimbă-ți numai
subiectul. De exemplu: „De ce
a venit echipa lui Lupu des-
completată la lucru ?” Dar
știi ? Așa, ca să usture. Fără
menajamente. Cine-l vinovat,
să simtă.

A. CROITORU

Țăranii muncitorii din regiunea
Timișoara, au efectuat lucrări de
desecări și îndiguirii pe întinse su-
prafețe.

— Dar unde e balta care era aici săptă-
mina trecută ?

(Desen de NIC. NICOLAESCU)

SPRE ORAȘ

Căsuțele cu virful în văzduh,
Părint odinioară mică mormane,
Și-au preschimbat căciulile de stuf
Cu pălării înalte de olane.

Curat e drumul larg din fața băii
Ca un obraz ras proaspăt cu perdaf
Și merg pe el duminica flăcăii
Cu fetele la cinematograful.

Iar seara, la cîminul cultural,
În lumina de crezi că-i zi,
Colectivîștii noștri rid în stal
La comedia lui Alecsandri.

Și satul astăzi fericit zîmbește
Ca un copil cuminte și gingaș
Și fericit de viață se gătește
Triumfător, cu straie de oraș.

MIRCEA PAVELESCU

menajamente. Cine-l vinovat,
să simtă.

Aruncîndu-și privirea pe
hîrtia lui Ghiță, președintele
citi: „Echipa condusă de
Lupu n-a venit la muncă”.

— De unde-ai mai scor-
nit-o și p-asta, măi Ghiță ?
Tu ești coada cozilor și zici
că alții nu vin la muncă.

— Păi... să vezi. Aseară
mă duceam spre gară. Aveam
puțină treabă la Ploești. Pe
drum am întîlnit-o pe Maria
Ardeleanu. „Unde lucrați mîine
echipa noastră ?” am între-
bat-o. Știi eu n-am fost leri
la muncă. Am avut ceva inte-
rese personale de rezolvat, așa
că nu știam ce s-a anunțat